

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1505/2023
09.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Владица Јовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради исплате увећане зараде по основу сменског и прековременог рада, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж1 121/22 од 06.12.2022. године, у седници одржаној 09.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж1 121/22 од 06.12.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж1 121/22 од 06.12.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву П1 1433/17 од 15.09.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 66.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка на име вештачења, на име таксе на тужбу и таксе на одлуку и то: тужиоцу АА из ... износ од 14.109,42 динара, тужиоцу ББ из ... износ од 13.253,34 динара и тужиоцу ВВ из ... износ од 13.679,68 динара све са законском затезном каматом почев од извршности одлуке о трошковима поступка до исплате.

Решењем Вишег суда у Краљеву Гж1 121/22 од 06.12.2022. године, преиначено је првостепено решење тако што је обавезана тужена да тужиоцима као солидарним повериоцима накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 11.008,80 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима парничног поступка до исплате, као и да тужиоцима накнади преостале трошкове парничног поступка на име предујмљеног вештачења и на име судских такси за тужбу и првостепену одлуку и то: тужиоцу АА из ... укупан износ од 14.109,43

динара, тужиоцу ББ из ... укупан износ од 13.253,34 динара и тужиоцу ВВ из ... укупан износ од 13,679,68 динара све са законском затезном каматом од извршности одлуке о до исплате.

Против наведеног другостепеног решења тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Законом о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон) су прописани услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. Тужиоци ревизијом оспоравају другостепено решење којим је одлучено о трошковима поступка. Имајући у виду наведено, Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка применом процесних одредби ЗПП-а не може да се изјави посебна ревизија.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу које не чини главни захтев. Такође, применом члана 420. став 1. ЗПП, ревизија се може изјавити

против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава. У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим се поступак правноснажно не окончава јер се о захтеву за накнаду трошкова одлучује у пресуди или решењу којим се окончава поступак на основу члана 163. став 4. ЗПП-а. Имајући у виду наведено ревизија тужилаца против ове одлуке није дозвољена.

Околност што је другостепени суд преиначио одлуку о трошковима поступка, не чини ревизију дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с`обзиром да ревизија изјављена против решења о трошковима поступка никада није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија у смислу члана 403. у вези са чланом 28. став 1 и 420. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић